

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Dorcas, Panychis, Philostratus, Polemon

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἀπαντα ἰποία· καὶ τέλῳ, τὰ
 λαύρων δούσ, μόνῳ ἔχων ὀκ-
 τὸ ὄλος μίωας, ἢ γὰρ δὲ αὐ-
 τῷ πᾶσι ἀπαντας ἐπιγνῶ, ὡς ἕ-
 πὸ φαρμάκων ἐκμήνα αὐ-
 τόν· τὸ δὲ ἰῶ ἄρα ἰηλοτυπία,
 τὸ φάρμακον, ὡς, ὁ Χρυσί, ἢ
 σὺ γὰρ ἐπὶ τῇ Γοργίαν τῷ αὐ-
 τῷ φαρμάκῳ. πᾶσι δὲ ὁ
 θανάσιον ἔσσα, ἰῶ τι ὁ πατήρ
 αὐτῷ πεδύθη.

omniaq̄ faciebat. Et postre-
 mum talento dato habebat
 me solus totos octo menses.
 Vxor autem ipsius cunctis
 dicebat, medicamentis à me-
 ipsum ad insaniam redigi. At
 hoc igitur medicamentum
 zelotypia erat. Quare, ὁ
 Chrysi, & tu viere contra
 Gorgiam eodem medicamē-
 to. Porro diues adolescen-
 tulus hic erit, si quando patrem ipsius mori contingeret.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝ-

νυχίς, Φιλόστρατος &
 Πολέμων,

DORCAS, PAN-

nichis, Philostratus,
 Polemon,

Α Πολάλαμψ, ὁ ἐκ-
 τημίνη, ἀφλάλα-
 μψ. ὁ Πολέμων ἄς
 πὸ τῆς στρατίας ἀνέστρεψε πᾶ-
 τῶν, ὡς φασιν, ἰάρακα ἢ ἰ-
 γὼ αὐτόν, ἐφίσειδα πρὶ πόρ-
 φυρον ἰμπροπρημένον, καὶ
 ἀκολέθους ἅμα ποδῶ, ἢ οἱ φί-
 λοι, ὡς ἔειπον, σιωθερον ἐπὶ
 αὐτόν, ἀσπασόμενοι. ἐν το-
 τούτῳ δὲ τὸν θέρωνοντα ἰ-
 δούσα, κατόσιν ἰόμυ-
 νον, ὃς σωμαποδιδυμικῆ

P Erymus, ὁ hera, pe-
 rymus. Polemon ex
 miliia reuersus est,
 diuitijs onustus, vt aiunt.
 Vidi autem & ego ipsum
 sago purpura praetexto &
 fibulato indutum, & seruos
 pedisequos vnά cumeo mul-
 tos. Ac amici vt aspexerunt,
 concurrebant ad ipsum, sa-
 lutaturi videlicet. Intea
 res autem seruum con-
 spicata à tergo sequentem,
 eum qui cum ipso profectus
 fuerat,

DIALOGI MERETRICII. 419

ἦν αὐτῷ, ἠρόμεν, ἢ ἀπὶ μοι,
 ἔφην, ὃ Παρμενῶν, ἀσπα-
 μῶν πρότερον αὐτόν, πῶς ἂ-
 μὴ ἐπράξατε, καὶ εἰ τι ἄξιον
 τῶν πολέμων ἔχουσαν ἴκαν-
 ῶν ἠηδεται. Παν. οὐκ ἔσθ' ἔτι
 ἔσθ' ὄντος, ἀπὸ ἰκάνη, ὅτι κῆ-
 ἰσθῆτε, πολλὴ χάρις τοῖς
 θεοῖς, καὶ μελίση τῷ ξυρίῳ
 Διὶ, ἢ Ἀσλῶσπαρέα. ἢ δὲ
 σποῖνα δὲ ἰπποθάντο ἀὰ τί
 πᾶσι τοῖς, καὶ ἔσθ' ἔτι. εἰ δὲ
 καὶ τότο πεσίθηκας, ὡς καὶ
 ἀλάκρυς ἢ ἀὰ ἰμῆμυχο Πο-
 λῆμων, ὃ μνησὸν τῶ παρα-
 σολῶ. Δορ. πῶ ἄπορ ὄντος
 ἐν ἀρχῇ ἅπαντα, πῶς δὲ σὲ
 ἐν ἀρ. ἔπορ, ἀπὸ ἀ' ἴκν' ἔ-
 βολόμεν ἀπῆρ. ἐπὶ πρὸς γὰρ
 Παρμενῶνα ὄντος ἠρξάμεν, ἢ
 πῶ, ὃ Παρμενῶν, ἰδόμενα τὰ
 ὄτα ὑμῖν ἀὰ ἔ' ἰμῆμυχο ἢ
 κλημῆμυχὴ μετὰ λακρυῶν, ἢ
 μάλα, εἰ τις ἠηλῶσα ἐν τῷ
 μέγας, καὶ σποῖοί τεθῶναο
 ἠλεῶντος, ἔσπαράθη τότε τὰς
 πόμας, καὶ τὰ σῆρνα ἐτῶν ἔτε,
 ἢ

fuerat, interrogabam, ac, Dic
 mihi Parmeno, inquietabam,
 salutato priu. ipse, quo pa-
 cto nobis egesti? Quāquod
 opera precium bellorum con-
 secuti, huc reuertii estis?
 PAN Non decebat hoc sta-
 tim, sed illa primū, Quod
 quidem seruati estis, multa
 dijs grata, & in primis lo-
 ui hospitali, & Mineruæ mi-
 litari. Ceterūm h-ra sem-
 per rogitare solebat quidnā
 agereus, & ubi essetis Quod
 si autem etiam hoc addidis-
 ses, quod & la-hrumaretur,
 & mentionem Pol-emonis
 faceret semper, fauēs id sue-
 rat mul. ὃ DOR. Prafa-
 ta equidē sum statim à prin-
 cipio cuncta hęc: ad te au-
 tem non putauī o; us esse, veā
 rūm illa dicere volui, quæ
 audiui. Nam ad Parmenon-
 nem e; rē ita incipi: Eccu-
 bi, Parmeno, tinnierunt vo-
 bis aures? Semper enim remē
 miscbatur vestri hera cū la-
 chryms, & maxime si quan-
 do ex pugna venerat quispiam, multiq; mortui esse diceban-
 tur, euellēbat sum crines, & pectus percutiebat, & lugebat

καὶ ἰσχυρὰ πρὸς τὴν ἀγγε-
 λίαν ἐκείνην. Παν. εὐχόμενος
 Δορκὰς, οὕτως ἔχεν. Δορ.
 ἄτα ἐξῆς, μὴ τὸ πονηρὸν μὲν
 ἐκείνα, ὁ δὲ, πονηρὰ μὲν πρὸς
 φησιν, ἀντιφασίαν. Παν.
 οὕτω λέγει ἄνθρωπος, οὐδὲν πρὸς
 πᾶν, ὡς ἐμὲ μνηστὴρ ὁ Πολέ-
 μων, ἢ ἐπέθετο, ἢ ἔθηκεν ἵσθη-
 λαῖα λαβῆναι; Δορ. καὶ μετὰ
 ποσὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῶν
 ἐφάρασκον ἐξήγαγε, πᾶσι δὲ
 ποσῶν, χρυσὸν, ἰσθῆτα, ἀκοι-
 θος, ἐλίφαντα· τὸ μὲν γὰρ ἀρ-
 γυρίου μὴ ἀειδίμῳ ἀργύρου
 τὸν ἀπὸ μιδίμων, ἀπὸ μὲν
 πρὸς ποσὸν ἐμιδίμων.
 εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμηνίου
 δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακ-
 τύλῳ, μέγιστον, πολλὸν ὄνον, καὶ
 ψήφον ἐν δέξι ἰσθητῶν.
 ἔασα δὲ οὐδὲν αὐτὸν ἐδίδου
 μοι διηγήσασθαι, ὡς τὸν Αἰω-
 λίδην, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς
 Τηελάτων ἴνα, καὶ ὡς διηγή-
 σθαι

rubebatque supernè. Reliqui autem ipsum, cum adhuc para-
 ret mihi digere quo pacto Alyn transissent, et ut occi-
 dissent Tiridatem quendam, et quomodo versatus ipse
 Polemonem

ad unumquodque nuncium.
 PAN. Rectè Dorcas ita
 decebat. DOR. Deinde
 non multò post interroga-
 bam illa quoque ordine. Ille
 autem: Admodum splendi-
 de, inquit, reuersi sumus.
 PAN. Ita autem etiam il-
 le, nihil prefatus quòd me-
 minerit mei Polemon, aut
 desiderio affectus fuerit, aut
 optauerit saluam atque in-
 columem me uerum depre-
 hendere? DOR. Atque
 adeò multa huiuscemodi dis-
 cebat. Quod igitur caput
 rei est, narraui diuitias multas,
 aurum, vestes, seruos,
 ebur. Nam argenti quid-
 em afferre ipsum dicebat
 non ad numerum, sed ad
 mensuram, multos uidelicet
 medimnos plenos. Habebat
 autem et ipse Parmeno an-
 nulium in digito paruo maxi-
 mum, ac multangulum, la-
 pillusque in crustis in eo erat
 ex tricoloribus illis quidam,

ψῆν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πι-
 σίδας μάχῃ, καὶ ἀπίσραμόν
 ὅτι ταῦτα πρὸς Γυλιόσα, ὡς
 περὶ τῶν παλινταρ σκίψασο.
 εἰ γὰρ ἰλθῶν ὁ Πολέμων, ἤξει
 γὰρ πάλιν, ἀρσισάμην ὅτις
 γυναικίους, ἀναπυθόμεν,
 εἴροισι Φιλόστρατον ἔνδορον παρ'
 ἡμῶν, τί οἶα ποιήσασιν αὐτόν;
 Παν. ἐξουσίκαμην, ὃ Δορ-
 κὰς, ἐκ τῶν παρόντων σωτή-
 ριον ἔτι γὰρ τῶτον ἀρσίμω-
 ψα καλὸν, ἰάλατον ἔναγχος
 διασκότα, καὶ τὰ πάλαι ἔμπο-
 ρον ἔντα, καὶ πολλὰ ἐπισχυζέ-
 μων. ἔτι Πολέμων αὐτοῖσιν
 ἔπανύκοντα, χέουσιμον, μὴ
 παραδ' ἐχέωσιν πρὸς ἑτι γὰρ
 καὶ ζυλότυπος ἔστι, ὅς καὶ
 πρὸς ἡμῶν ἔστι πολὺ ἀφόρητος
 ἴω, νυκτὶ τί ἐν αὐτῷ ἐκείνος ποί-
 ἡσεν; Δορ. ἀπὸ καὶ πρὸς ἑρ-
 χεται Παν. ἰκλιδόμα, ὃ Δορ-
 κὰς, ὑπὸ τῆς ἀρείας, καὶ πρὸ
 μω. Δορ. ἀπὸ καὶ Φιλόστρα-
 τος πρὸς ἑρχεται Παν. τίς ἕω-
 μα; πῶς αὐτῷ ἡγυῖα καταπίοι;
 Φι.

non putes illum facturum?
 DOR. At etiam accedit. PAN. Deficio, ὃ Dorcas, consi-
 lij inopia, ac tremo. DOR. Sed ὃ Philostratus accedit.
 PA. Quæ igitur fiam? quomodo me autem terra abforbeat?

Polemon in pugna contra
 Pisidas esset: ac curriq̄ue do-
 tum, ut hæc tibi renunciass-
 rem, ut quid de omnibus re-
 bus faceres, deliberares ipsa
 tecum. Nam si veniens Po-
 lemon (veniet enim hauddu-
 biè postquam à se notos ac
 salutantes illos amoverit)
 ac resciscens, deprehende-
 rit Philostratum apud nos
 intus, quid putas quæso fa-
 cturum ipsum esse? PAN.
 Inueniamus Dorcas ex re
 presenii tuum consilium, at-
 que salutem aliquam. Nam
 neque hunc ablegare hone-
 stum furris, ut qui talentum
 nuper dederit, ὃ præterea
 mercator quoque est, ὃ mul-
 ta pollicitus: neque rursus
 vile, Polemon talem ac
 tantum redeuntem non res-
 cipere. Nam præter hæce-
 tiam zelotypus est: ὃ cūm
 pauper adhuc intolerabilis
 adeò fuerit, quid nunc

Φι. τί οὐκ ἴσθης ὃ Παννυχίς;
 Παν. ἄνθρωπε, ἀπελόγηκός
 μ'· οὐδὲ χάρις Πολέμων, χεῖρας
 νύμφανός. Πο. οὐτ' ἔσθ' ὅτι
 τίς ἄλλο ἢ πῶς οὐκ ἴσθης; σιω-
 πᾶς; ἢ γὰρ οὐκ ἴσθης; Παννυχίς, ἰ-
 γὰρ δὲ τιμωρὸς ἐκ Πυλῶν
 διέπλω ἱπαρόμενος ἰσὶ τοῖς
 αὐτῶν ζωῶνα ἢ δίκαια μὲν
 τοῖς ἀποδοῦναι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἕ-
 ρο· ἢ ἔτι γὰρ ἀρπαδοῦσθαι
 ἔκαστος. Φι. οὐδὲ τίς ἄλλο
 βέλτερος; Πο. ὅτι Πολέμων ὁ
 Στεφάνου Πανδίου ἔφυγας,
 ἀκούσας, χιλιάρχους τὸ πρῶ-
 τόν, νῦν δὲ ἱξανασησῆσας πρῶ-
 ταισχιδίου ἀσπίδα, ἱραυῆς
 Παννυχίδος, ὅτι ἕλκεν ἔτι
 ἀνθρώπινα φρονῆν αὐτοῦ.
 Φι. ἀλλὰ τὰ νῦν ὄξυρα γέ,
 Παννυχίς ἰμὴν δὲ, καὶ τάλαν-
 τὸν ἄλλοις; λέγεται δὲ ἴδω
 καὶ ἔτερον, ἐπὶ δὲ τὰ φορ-
 τία σταθμῆσθαι. καὶ νῦν ἀνα-
 δόξομαι, ὃ Παννυχίς, τῶν δὲ
 παρ' Ὀδρυσῶν χιλιάρχῶν ἴσα.

Δορ.

τυμῆς ἀμε ἀεεπτε. Accipiet autem ὁ alterum iam, ubi oz-
 nera seu merces distraxerimus. Ac nunc Pannychi, seque-
 re me, istum autem apud Odrysas Tribunatum gereve snto.

DOXO.

PHIL. Quidē cur non po-
 tamus, Pannychi? PAN.
 Perdidisti me, ὁ homo. Tu
 verò salve Polemon, post
 longum aded oculis oblatas
 iteram meis. POL. Hic-
 ce igitur quisnam est, qui
 huic ad nos accedit? taces?
 Euge abi, ὁ Pannychi. Ego
 verò ex Pylis mira quantum
 diem huc aduolavi, appra-
 perans videlicet ad talem
 mulierem. Ac meritò sanè
 hæc mihi accidunt, tibi que
 aded gratiam habeo: neque
 enim posthæc amplius abs te
 diripiar. PHIL. Tu verò
 quisnam es, boe vir? PO-
 LEM. Nimirum audis, quòd
 Polemon ego, Steriensis il-
 le, ex tribu Pandionis, quis
 Tribunus militum à princi-
 pio sui, nunc autem totius
 dur legionis, amator Pan-
 nyhidis, eum eam adhuc
 humana sapere putarem.

PHI. At nunc Tribuns, Pan-
 nyhis hæc mea est, talen-

Δορ. ἰδὼθ' ἄρα μὲν δευκὴν καὶ ἀποθεθεῖα, ἢ ῥ' ἰθὺλιν, Παν. τί-
 ποῖω Δορκάς; Δορ. ἰσχυραὶ
 ἄμανον, ὄργιστομῶν ἕχ' οἶον
 τι πρῶτον Πολέμωνι, καὶ μάλ-
 λον ἰπιταθῆσται ἰυλοῦσπῶρ.
 Παν. ἔθελας, ἄσιωμῶν. Πο.
 ἀπὸ πέλιζω ἕμιον, ὅτι τὸ ἕ-
 σωθῶν τίθεται τῆμιον, ἢ μά-
 λιν ἕλ' ἰσάτοισ φόνοις ἰγγ-
 γυμνασμοῦ. Ὁ παρῶν. τὸς
 Θρακίας, ὃ Παρμῶν. Παν.
 ἰπλισμοῦ ἰκον ἰμφράξαν.
 τὸς τὸν σφωπὸν τῆ φελλαγι.
 Πο. ἰπὶ μετῶπῳ μὲν τὸ ὄπλι-
 τικόν, παρ' ἰκᾶτσα ἰοἰ σφω-
 δονῆται καὶ ἰσῶται, οἰ δ' ἄλ-
 λοι κατόπιον. Φι. ὡς βρεφον
 δίοις ἰαῦτα, ὃ μισθοφόροι ἰμῶν
 ἀέξας, καὶ μορμολύιδ. σὺ δ' ἰ
 ἀλευπρὸνα πῶποτι ἀπέντα-
 νας, ἢ πόλεμον ἄδου, ἰρμμά-
 τιον ἰφρόρδε, ταχά διμοιεί-
 τῳ ἄρ, ἰνα καὶ τῶ πωσχαί-
 σωμαῖσι. Πο. καὶ μὲν ἄσκα μτ'
 ὄλιγον ἰπασδ' ἄρ πωσιόντας
 ἰμᾶς

DOR. Libera hæc quidem
 est, sequeturque non, nisi volet.
 PAN. Quid faciam Dor-
 cas? DOR. Intrò ire mea-
 lius. Nam Polemoni adesse
 irato, haudquaquam facile
 aut tutum est, & magis in-
 cendetur emulando. PAN.
 Si placet, eamus intrò. PO.
 At prædico vobis, quòd ho-
 die postremum potabitis, aut
 ego frustra adsum, tantis ca-
 dibus exercitatus. Thracas
 huc Parmeno. PAR. Ar-
 mati adsunt, eimgentes an-
 giportum phalange. Ac in
 fronte quidem, qui grauis ar-
 maturæ sunt, in utroque aus-
 tem latere funditores & sas-
 gittarij, cæteri à tergo loca-
 ti. PHIL. Tanquam insan-
 tibus nobis hæc, ò stipendia-
 rie, militaris, ac larvis ne-
 quicquam nos territas. An
 tu verò vnquam gallum ali-
 quem gallinaceum occidisti?
 aut etià bellum vidisti? Cas-
 stellū, vt multū, præsidio te-
 nuisti, fortasse dux manipularis quispiam, vt tibi hoc interim
 gratificando concedam. P O L. At verò scies paulò post,
 vbi nos acie in dextrum conuersa aduentare spectabis, armis
 Dddd 4 resalen.

ἡμᾶς ἐπὶ λόγῳ θεῶν, εἰλικον.
 τας τῶν ὀπλοῖς. Φι. ἤκειτι μό-
 νον συσκευασμένοι ἐγὼ δέ,
 καὶ Τίβυς οὗτ' ὅτι, μόν' ὅτι
 οὗτ' ὅτι ἐπαύ μοι, βάλλοντον
 ἡμᾶς λίθοις τὴν καὶ ὀστρακοῖς,
 οὕτω διασπιδάμεν, ὡς μὴ
 ἴδοιοι οἰχοῖσθε, ἔχοιτε ἀδύνα.

resplendentes. PHIL. Ad-
 uentate modò conferri atq̄
 instructi. Ego verò & Ti-
 bys iste (nam hic solus me
 sequitur) iaciendo cūm sa-
 xis, tum testis ostraceis, ita
 dispergemus, vos, ut neq̄ quòd
 veritiamini, scire tum possitis.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

Ἐ Δροσῆ.

CHELIDONIUM

& Drose.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
 σὲ, ὦ Δροσῆ, τὸ μα-
 ράκιον ὁ Κλινίας; ἢ
 ἤρ' ἰώρακα πολὺς ἤδη χρό-
 ν' ὅτι αὐτὸν παρ' ἡμῶν. Δρο.
 ἔκ' ἔτι, ὦ Χελιδόνιον ὁ ἤρ' Διο-
 δάσκalos αὐτὸν ἄρξαι μηκέτι
 μοι πεισίσθαι. Χι. τίς οὗτ' ὅτι;
 μὴ τι τὸν παδοτριβῶν Διότι-
 μον λέγεις, ἐπὶ ἐκείνους γὰρ ἐ-
 λ' ὅτι μοι. Δρο. ἔκ' ἄλλ' ὁ ἡμῶν
 κισα φιλοσόφου ἀπλόμα' ὅτι
 Αεισαίνετ' ὅτι. Χι. τ' σκεθρῶ.
 πὸν λέγεις, τὸν Δασυῶν, τὸν
 βαθυπέγωνα, ὅς' ἔπειθε μετὰ τ'
 μαρτύρων πειπατῶν ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἐκείνους φημι
 τὸν

Non amplius venti-
 tat ad te, Drose
 adolescentulus ille
 Clinias? Non enim vidi lon-
 go iam tempore apud vos ia-
 psūm. DRO. Non am-
 plius, Chelidonium. Nam
 præceptor prohibuit ipsum
 amplius ad me accedere.
 CHE. Quinam iste? num
 exercitorem istum puerorum
 Diotimum dicis? Nam is est.
 tē amicus mihi est. DRO.
 Non, sed perditissimus iste
 philosophorum Aristaneus.
 CHELID. Tetivum i-
 stum dicis & hirsutum, pro-
 funda barba, qui cum ado-
 lescentibus consuevit deambulare in porticupicta? DRO. Il-
 lum